

Thisted-borgmesteren

Conradt-Eberlins underskrift i protokol fra Hillerslev-Hundborg Herreders ret 16. juli 1912

Bag billedet af en borgmester

Hvis man vil bag billedet af Conradt-Eberlin i de lokale aviser, kan man gå til Jacob Paludans roman *Jørgen Stein*. En amtmandsfamilie spiller en væsentlig rolle i begyndelsen af denne Danmarksfortælling, men det er Thisted-borgmesterens skæbne og sygdomsforløb, der var blevet lagt i hænderne på Jacob Paludan af borgmestersønnen, Eric Eberlin. Borgmestrene landet over var indtil 1919 udpeget af Kongen, men da Conradt-Eberlin blev syg i 1914, var vejen banet allerede på dette tidspunkt for en folkevalgt borgmester i Thisted Købstad. Amtmandens sygdomsforløb i romanen har iøjnefaldende lighedspunkter med borgmesterens. Det er langt senere blevet bekræftet af familien Eberlin: Armen, der begynder at ryste, tvivlen om diagnosen, medicin og medicinske bøger i hobetal. Den endelige diagnose, angsten ved at sidde i retten og stille sin svaghed til skue. Turene på kirkegården, grebet om stokken, hans skrift der bliver mindre ...

Eric Eberlin rejser over hals og hoved fra København til Thisted. Faderens sygdom er nu så fremskreden, at moderen ikke tør være alene med ham. Straks ved sin ankomst får Eric ham kørt til Thisted Sygehus, skønt faderen i et af sine sidste lyse øjeblikke har genkendt den hjemvendte søn og grædende bedt om lov til at blive hjemme. Men familien har givet op. Den tærende sygdom har gjort ham stadig mere utilregnelig og fjern. Alle håb om helbredelse er for længst opgivet. Han kommer da heller ikke hjem mere.

A. Conradt-Eberlin var født 21. juni 1864 i Tranebjerg og døde 16. november 1918. Han blev begravet på Vestre Kirkegård i København. Han havde været fuldmægtig ved Aarhus Stiftamt og ved Københavns Amts Nordre Birk, før han i sommeren 1911 kom til Thisted. Sygdommen tvang ham bort fra borgmester-gerningen midt i en valgperiode for de folkevalgte. Besættelsen af denne post blev derefter det vigtigste politiske spørgsmål i kommunalpolitikken. Byrådet konstituerede de Konservatives C. K. Bunch som borgmester - han havde den største anciennitet. Conradt-Eberlin fortsatte sin gerning som politimester, skønt det var øjensynligt for alle, at han var en syg og dødsmerket mand.

Familien Conradt-Eberlins gravsted på Vestre Kirkegård i København. Eric Eberlin bliver begravet som direktør og ikke som den kunstner og forfatter, han ville være. Indirekte har han været med til at realisere et af forrige århundredes betydelige forfatterskaber – Jacob Paludans.

Ved valget i 1917 blev venstremanden A.M. Aaberg konstitueret som borgmester, og senere - da ordningen med kongeligt udpegede borgmestre var ophørt - reelt "folkevalgt". I øvrigt endnu en gang hjulpet til borgmesterstolen af socialdemokraterne. I de følgende 50 års kommunalpolitik var der imidlertid et skarpt udtalt skel mellem "socialisterne" og de borgerlige. De få forsøg på at bygge bro mellem fløjene blev betragtet som faneflugt af begge parter. Og straffet af vælgerne, som stemte personligt på kandidaterne.

